

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning in het kader van wijzigingen aan de regelgeving over de omgevingsvergunning en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten

- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

De Vlaamse Regering voert een aantal aanpassingen aan het Omgevingsvergunningenbesluit door. Een aantal van deze wijzigingen zijn nodig om dit besluit af te stemmen op recente wijzigingen van het Omgevingsvergunningendecreet. Het betreft onder meer de nieuwe decretale regelingen rond de meldingen en rond de wijziging van voorwaarden van vergunningen. Andere aanpassingen zijn eerder te beschouwen als optimalisaties en technische aanpassingen. Het besluit wordt definitief goedgekeurd, na advies van de Raad van State.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)

Beleidsdoelstelling:

(ISE THEMA-OVERSCHRIJDEND INSTRUMENTARIUM OMGEVING)

SD1. Naar een samenhangend omgevingsinstrumentarium

OD 5. De omgevingsvergunning vereenvoudigen

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

De Vlaamse Regering keurde voorliggend ontwerp principieel goed op 19 juni 2020 (VR 2020 1906 DOC.0612)

De Raad van State verleende advies nr. 67.688/1/V op 10 augustus 2020.

2. INHOUD

Sinds de inwerkingtreding van de regeling inzake de omgevingsvergunning zijn er reeds een aantal wijzigingen doorgevoerd aan deze regeling.

Op decretaal niveau nieuwe of gewijzigde regelgeving veronderstelt in een aantal gevallen ook een aanpassing van regelgeving op besluitniveau.

Zo valt te denken aan de wijzigingen, doorgevoerd door het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw of het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen.

Daarnaast worden ook wijzigingen voorgesteld in uitvoering van Radicaal Digitaal of ter vermindering van de administratieve lasten.

Deze wijzigingen betreffen volgende besluiten:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning;
- Bijlage 1 van VLAREM.

Tot slot wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten opgeheven.

Voor meer informatie wordt verwezen naar de nota bij het op 19 juni 2020 principieel goedgekeurd ontwerp van besluit.

3. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State verleende advies nr. 67.688/1/V op 10 augustus 2020.

Randnummer 3.1, 3.2 en 4 gaan over de rechtsgronden in enerzijds de aanhef van het besluit, anderzijds in de rechtsgrondentabel, gevoegd bij de nota. De ontbrekende rechtsgronden werden hierin toegevoegd.

Wat betreft Europese verplichtingen, maakt de Raad van State in **randnummer 5** vooreerst een bedenking over het op de geëigende wijze melding maken van eventuele omzettingen van Europese richtlijnen. Daarnaast is het volgens de Raad aan de stellers van het ontwerp besluit om zich ervan te vergewissen dat de ontworpen wijzigingen nog steeds een correcte omzetting inhouden van de betrokken richtlijnen.

Wat betreft het vermelden van eventuele omzettingen, wordt erop gewezen dat de verwijzingen in het basisbesluit overeind blijven. Hieraan worden geen wijzigingen aangebracht. Voorliggend besluit voert geen andere omzettingen door.

Wel is het zo dat bepaalde bepalingen inzake inspraak van het publiek in het milieubesluitvormingsproces binnen het toepassingsbereik van aantal richtlijnen vallen, zoals richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 'betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten' en richtlijn industriële emissies (2010/75/EU).

De ontworpen bepalingen betreffen echter geen essentiële omzetting van één van opgesomde richtlijnen, maar de meer gedetailleerde uitwerking van de vereisten van de Richtlijn op vormelijk en organisatorisch vlak. Dit behoort in eerste instantie tot de bevoegdheid van de lidstaten (artikel 291, lid 1 VWEU). Naar aanleiding van het advies van de Raad van State werd nogmaals geverifieerd dat geen afbreuk wordt gedaan aan eisen, gesteld aan de inspraakverplichtingen. Zo blijft een vroege betrokkenheid gegarandeerd, doordat geen afbreuk wordt gedaan aan de termijnen waarbinnen inspraak georganiseerd moet worden, de wijze van bekendmaking.

Wat betreft de digitalisering van inspraakmogelijkheden, wordt verwezen naar de bedenking van de Raad van State in randnummer 8 en de reactie hierop.

De suggestie van de Raad in **randnummer 6** om in het ontwerp besluit te verduidelijken dat de bevoegdheden van de gewestelijke omgevingsambtenaar zich alleen voordoen bij procedures waarvoor de beslissing zich op gewestelijk niveau situeert, wordt gevolgd. Hierbij wordt wel de kanttekening gemaakt dat het gaat over alle gewestelijke dossiers, niet enkel over de dossiers waarin de gewestelijke omgevingsambtenaar de beslissing kan nemen, zowel in eerste aanleg als in beroep.

In **randnummer 7** vraagt de Raad van State om de verantwoording in de nota van de schrapping van de verplichte individuele aanschrijving van gebruikers van gebouwen bij vergunningsaanvragen die betrekking hebben op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste klasse bij te stellen.

In de nota bij het op 19 juni 2020 principieel goedgekeurd ontwerp van besluit werd gesteld dat het aangewezen is dat de eigenaars de gebruikers van de gebouwen op de hoogte brengen van de vergunningsaanvraag voor het aflopen van het openbaar onderzoek. Daar dit aan aanbeveling betreft en geen verplichting, is dit niet verordenend opgenomen in de ontworpen tekst. Hierdoor ook zal het niet verwittigen geen vormfout uitmaken en de rechtsgeldigheid van het openbaar onderzoek en de beslissing niet in het gedrang brengen.

In diezelfde nota van 19 juni 2020 werd aangehaald dat de mogelijkheid voor de buurtbewoners om bezwaar in te dienen niet wordt beperkt. Volgens de Raad van State zijn de gebruikers van gebouwen niet altijd buurtbewoners. Dit is een terechte opmerking: het is inderdaad niet noodzakelijk dat de gebruiker van een gebouw ook de bewoner ervan is. De term 'buurtbewoners' werd dan ook gehanteerd in de zin van personen die een gebouw gebruiken dat op relatieve korte afstand ligt van de ingedeelde inrichting of activiteit van klasse 1 (meer bepaald in een straal van 100 meter de perceelsgrenzen van betrokken inrichting of activiteit). In die lezing is het duidelijk dat een gele affiche een groter bereik heeft dan een individuele aanschrijving die slechts kan en moet gebeuren als de gebruikers van de gebouwen bekend zijn bij de gemeente.

In **randnummer 8**, over artikel 10 van het ontwerp besluit dat de mogelijkheid biedt om de bij bepaalde aanvragen de informatievergadering "via elektronische middelen te houden, stelt de Raad van State dat deze regeling ernstige vragen oproept.

De oorspronkelijke toelichting bij deze regeling, opgenomen in de nota bij het op 19 juni 2020 goedgekeurde voorontwerp van besluit, luidde:

“Het besluit van de Vlaamse Regering van 22 april 2020 tot wijziging van twee besluiten ter uitvoering van artikel 5 van het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid, wat betreft omgevingsvergunningen en ruimtelijke plannen voorzagt in de mogelijkheid voor de bevoegde overheid om tijdelijk informatievergaderingen te houden op elektronische wijze.

Doordat alle bepalingen van artikel 25 OVB onverminderd van toepassing bleven, werd effectieve inspraak gegarandeerd. Deze werkwijze biedt ook mogelijkheden nadat de Coronacrisis onder controle is.

Bijgevolg wordt de mogelijkheid verankerd dat de informatievergadering via elektronische middelen gehouden kan worden bij die aanvragen waarvoor een informatievergadering georganiseerd moet worden.

Het bevoegd bestuur zal dit moeten afstemmen met de gemeente, daar het de gemeente is die, samen met de vergunningsaanvrager en het bevoegde bestuur, de informatievergadering organiseert.

Zo zou het bevoegd bestuur, in samenspraak met de gemeente, kunnen beslissen een toelichting online te organiseren, bijvoorbeeld door een webinar of een youtube-film. Deze online-toelichting moet, net zoals een ‘fysieke’ informatievergadering, aangekondigd worden op de geëigende bekendmakingswijze (via affichering, publicatie op de gemeentelijke website, publicatie in een dag- of weekblad).

Na afloop van de toelichting is deze presentatie nog steeds digitaal toegankelijk, minstens tot en met de laatste dag van het openbaar onderzoek. Afhankelijk van de gehanteerde werkwijze kunnen er live vragen gesteld worden via de chat, dan wel een emailadres doorgegeven worden waarnaar alle vragen gesteld kunnen worden. Die vragen kunnen dan achteraf beantwoord worden en worden opgenomen in het verslag. De doelstelling van burgers informeren, wordt expliciet opgenomen door te eisen dat de mogelijkheid om vragen te stellen en antwoord te krijgen gegarandeerd moet worden.

Vanzelfsprekend blijven de andere regels met betrekking tot de informatievergadering onverminderd van toepassing.

Het gaat dan om de uit te nodigen instanties en besturen, de mogelijkheid tot het stellen van vragen (die er dus verplicht moet zijn) en het opmaken van een verslag.

Zo is het ook belangrijk dat de elektronische informatievergadering op dezelfde wijze bekend gemaakt wordt als de klassieke informatievergadering: ze moet dus vermeld worden in de brieven naar de aanpalende eigenaars, op de gele affiche, op de gemeentelijke website, in de aankondiging in de krant, enzovoort. Indien dit nodig is, zal de gemeente dan ook deze aankondigingen moeten overdoen.

Voor die mensen die geen toegang hebben tot internet, of niet op deze manier aan een informatievergadering wensen deel te nemen, zal er toegang tot de tijdens de vergadering verstrekte informatie moeten worden gegeven.

Deze personen zouden zich kenbaar kunnen maken bij de gemeente, die, al dan niet na inschrijving, in haar lokalen de gegeven toelichting kan tonen. De vragen van die mensen kunnen eventueel direct beantwoord worden en mee gepubliceerd. Anderzijds zouden er gedurende een bepaalde termijn ook nog vragen via e-mail gesteld kunnen worden.

Aandachtspunt is dat hoe meer kanalen worden gebruikt voor de informatievergadering, hoe beter burgers zich kunnen informeren en hun belangen behartigd zien.

Hierdoor moet er dan ook geen enkele vrees bestaan dat het standstill-beginsel in het gedrang zou worden gebracht. Integendeel, redelijkerwijze kan er van uit gegaan worden dat de elektronische werkwijze meer burgers bereikt, en het zo voor de burgers gemakkelijker maakt om de nodige informatie te bekomen, zodat ze weloverwogen kunnen besluiten om al dan niet bezwaar in te dienen. De finaliteit van de informatievergadering is immers (zoals de naam het zelf zegt) informatie verstrekken tijdens het openbaar onderzoek. Het is geen "protestvergadering" of "volksraadpleging" of "plebisciet". Fysieke aanwezigheid geeft dan ook geen enkele indicatie van het aantal voor- of tegenstanders van een project. Bovendien biedt de technologie de burger de mogelijkheid om de toelichting op een voor hem geschikt moment en voor hem meest geschikte plaats te bekijken, zonder dat een verplaatsing nodig is. Ook de drempel voor het stellen van vragen kan lager zijn, doordat men niet langer het woord moet nemen in groep."

De vragen van de Raad van State betreffen:

1) het tweezijdig karakter van een fysieke informatievergadering

Het volstaat niet dat de gemeente, de vergunningsaanvrager en het bevoegde bestuur, een louter 'eenzijdige' toelichting geven. Het ontwerp besluit voorziet uitdrukkelijk dat vragen moeten kunnen worden gesteld en dat antwoorden gegeven worden voor het verstrijken van het openbaar onderzoek. Afhankelijk van de gehanteerde werkwijze kunnen er live vragen gesteld worden via de chat, dan wel een emailadres doorgegeven worden waarnaar alle vragen gesteld kunnen worden. Voor mensen zonder toegang tot het internet of die slechts zeer sporadisch gebruik maken van internet, bestaat altijd de mogelijkheid dat zij, bij het bekijken van de toelichting op het gemeentehuis, hun vragen dan kenbaar maken. (zie ook verder)

Daarnaast is het zo dat de informatievergadering tot doel heeft om informatie te verstrekken, niet om in debat te gaan over een welbepaald project. De informatievergadering is dan ook, in tegenstelling tot wat het advies van de Raad schrijft, geen zaak van woord en wederwoord, en geen inhoudelijk debat voor en tegen. Het is, zoals de term duidelijk aangeeft, een vergadering waar informatie wordt verstrekt. Dit kan even goed zonder fysieke aanwezigheid van het publiek.

Dit wordt ook bevestigd door de in het bestaande besluit opgenomen regeling rond de klassieke, fysieke vergadering. Wat daar in paragraaf 4 verplicht wordt gesteld, is (1) toelichting, (2) mogelijkheid tot stellen van vragen, (3) antwoord op de gestelde vraag en (4) opmaak van een verslag. Al deze vereisten worden op evenwaardige wijze afgedekt in de digitale regeling. Meer zelfs: door de mogelijkheid voor het stellen van vragen via digitale weg, wordt gegarandeerd dat iedereen aan bod kan komen, en niet enkel de burgers die mondig genoeg zijn om in een fysieke vergadering het woord te durven nemen en krijgen.

De informatievergadering is dan ook geen "inspraakvergadering". Burgers die bezwaren hebben tegen een bepaald project en die deze bezwaren kenbaar willen maken, moeten deze bezwaren nog steeds schriftelijk aan de gemeente bezorgen. Het feit dat ze "geklaagd" zouden hebben op een informatievergadering, maakt niet dat die klachten beschouwd moeten worden als formeel bezwaar tijdens het openbaar onderzoek en behandeld moeten worden in de vergunningsbeslissing.

2) de beperkte tijd die rest om te oordelen of men al dan niet een bezwaar indient, na ontvangst van antwoord op een gestelde vraag

De initiële regeling voorzag dat antwoorden op vragen n.a.v. een digitale informatievergadering uiterlijk drie dagen voor het verstrijken van het openbaar onderzoek gegeven moesten worden. De Raad merkt terecht op dat dit een zeer korte termijn is om te bepalen of men al dan niet een bezwaar wenst in te dienen. De regeling wordt dan ook aangepast in die zin dat een digitale informatievergadering plaats dient te vinden tijdens de eerste 10 dagen van het openbaar onderzoek, vragen nog steeds gesteld kunnen worden tot vijf dagen na de informatievergadering en dat

antwoorden uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van het openbaar onderzoek gegeven moeten worden.

Dit verschil in tijdstip van organiseren wordt gemaakt om iedereen na het verstrekken van de antwoorden (wat op een fysieke vergadering onmiddellijk gebeurt, maar bij een digitale vergadering na enkele dagen nog kan) een vergelijkbare tijd te geven om de antwoorden te vernemen en bezwaarschriften in te dienen. Ook wordt opgenomen dat zowel vraag als antwoord digitaal publiek beschikbaar moeten zijn minstens tot en met de laatste dag van het openbaar onderzoek. Hierdoor is iedereen ook op de hoogte van de gestelde vragen en de gegeven antwoorden.

Op die manier heeft immers het publiek bij zowel een digitale informatievergadering als bij een analoge informatievergadering in het slechtste geval 10 dagen na ontvangst van een antwoord de tijd om te beslissen een bezwaar in te dienen, en beschikken ze over dezelfde informatie.

3) De verhouding met de project-m.e.r.-richtlijn 2011/92/EU, die voorschrijft dat het betrokken publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak dient te krijgen in milieubesluitvormingsprocedures

Er wordt geen afbreuk gedaan aan de verplichtingen uit de project-m.e.r.-richtlijn.

Immers, Het (ontwerp)-MER moet bij de aanvraag gevoegd worden. Dit ontwerp-MER en in voorkomend geval de voorlopige goed- of afkeuring van het project-MER ligt ter inzage tijdens openbaar onderzoek, vanaf dag 1. Aan deze terinzagelegging wordt geen afbreuk gedaan.

Ook de wijze van kennisgeving van het openbaar onderzoek, met inbegrip van de informatievergadering, blijft ongewijzigd. Burgers zullen dus op verschillende manieren op de hoogte gesteld worden van een MER-plichtige vergunningsaanvraag (via affichering, publicatie op de gemeentelijke website, publicatie in een dag-of weekblad).

Ook inspraak blijft gegarandeerd: bij een fysieke informatievergadering kunnen vragen rechtstreeks gesteld worden, bij een digitale informatievergadering zullen vragen al dan niet rechtstreeks gesteld worden (dit is immers afhankelijk van de gehanteerde technologie) maar zal zeker tijdig antwoord gegeven worden.

Bovendien wordt het besluit zo verduidelijkt dat antwoorden op vragen niet enkel aan de vraagsteller worden bezorgd, maar voor iedereen consulteerbaar zijn. Net zoals op een fysieke vergadering iedereen in de zaal de antwoorden op alle vragen hoort, en niet enkel de antwoorden op de vragen die men zelf stelt. Zo wordt het onderscheid tussen fysieke en digitale vergadering nog verder weggewerkt.

4) De beschikbaarheid van de informatie voor publiek dat geen toegang heeft tot het internet of daarvan slechts zeer sporadisch gebruik maakt

De digitale informatie is ook voor hen toegankelijk. De toelichting zal immers bekeken kunnen worden op het gemeentehuis, waarbij gemeentelijke ambtenaren hun zullen bijstaan om de toelichting te bekijken, en zelfs vragen te stellen.

Bovendien is de informatie meer beschikbaar, doordat zij niet verplicht zijn op één welbepaald tijdstip, op een welbepaalde plaats aanwezig te zijn op de 'fysieke' informatievergadering, maar kunnen ze de toelichting bekijken (op het gemeentehuis, in een openbare bibliotheek, bij familie,...) op een tijdstip dat hun het beste uitkomt.

Er is dus geen verschil in benodigde verplaatsingen voor het publiek dat geen toegang heeft tot het internet of daarvan slechts zeer sporadisch gebruik maakt. Bij een fysieke vergadering verplaatsen ze zich op een vast, niet door hen gekozen tijdstip naar een vergaderzaal. Bij een digitale vergadering verplaatsen ze zich op een moment van hun eigen keuze (of na afspraak) naar het gemeentehuis.

Bovendien blijkt uit cijfers van StatBel dat het percentage huishoudens dat toegang heeft tot internet is in 2019 verder gestegen tot 92% in Vlaanderen. Hierbij wordt opgemerkt dat voor verschillende internettoepassingen het bezit van een computer met internetaansluiting tegenwoordig niet meer noodzakelijk is (gsm, smartphone...)

Het publiek dat een mindere graad van mediageletterdheid en digitale vaardigheden heeft, zal door de verschillende bekendmakingswijzen van het openbaar onderzoek op de hoogte zijn van het feit dat een informatievergadering georganiseerd wordt. Ondersteuning bij het toegang krijgen tot de

informatie, vervat in een digitale informatievergadering, zal geboden worden door de gemeentelijke ambtenaren, die mee de terinzagelegging in goede banen leiden.

Een digitale informatievergadering (die meerdere dagen consulteerbaar is, en waar gedurende enige tijd vragen kunnen worden gesteld) zal vermoedelijk zelfs meer betrokkenheid van het publiek opleveren dan een eenmalige fysieke informatievergadering, als vermelde regels gevolgd worden. Ervaringen in de praktijk lijken erop te wijzen dat fysieke informatievergaderingen tot meer betrokkenheid (en oververtegenwoordiging) leiden van één bepaald segment van de bevolking (het cliché van de “gepensioneerde gestudeerde burger”) en een ondervertegenwoordiging van mensen met kinderen en van mensen zonder hogere opleiding. Dit terwijl de digitale informatievergadering meerdere segmenten van de bevolking op meer evenredige wijze bereikt.

5) De beschikbaarheid van de toelichting over de vergunningsaanvraag tot en met de laatste dag van het openbaar onderzoek, terwijl de informatie ook nuttig is tijdens het verdere verloop van de vergunningsprocedure

Hierbij wordt vooreerst opgemerkt dat de informatie die tijdens een fysieke informatievergadering gegeven wordt, niet ter beschikking is, buiten dan door opname hiervan in het (analoog) verslag van de vergadering. Dit verslag ligt niet ter inzage tijdens het openbaar onderzoek maar wordt door de gemeente in voorkomend geval ter beschikking gesteld aan het bevoegde bestuur dan wel de bevoegde omgevingsvergunningscommissie, de afdeling, bevoegd voor veiligheids- en milieueffectrapportage, en de gemeenteraad. Hierdoor is de informatie, verstrekt bij zowel een fysieke als een digitale informatievergadering beschikbaar nadat het openbaar onderzoek is afgelopen.

De Raad van State wordt niet gevolgd waar ze, in **randnummer 9**, aangeeft dat in het ontworpen artikel 35, § 16, tweede lid, OVB het woord “desgevallend” moet worden ingevoegd.

Deze invoeging zou juist afbreuk doen aan de autonomie van de federale overheid. Door de invoeging zou het Departement Omgeving een luchtvaartkaart kunnen vaststellen, ook als het Directoraat-Generaal Luchtvaart en de Defensiestaf geen ontwerp zou opstellen.

De hoogtebepaling, opgenomen in de luchtvaartkaart, heeft als doel de burgerlijke en militaire luchtvaartterreinen, de visuele luchtvaartroutes, de militaire luchtvaartzones en de burgerlijke en militaire luchtvaartinstallaties voor communicatie, navigatie en toezicht (CNS) te beschermen.

Het is niet aan het Departement om zich daar over uit te spreken, dit behoort tot de bevoegdheden van vermeld Directoraat-Generaal en de Defensiestaf.

Wel is voorzien dat als er geen dergelijke kaart zou zijn, er steeds advies gevraagd moet worden als het voorwerp van de aanvraag een constructie betreft meer dan zestig meter boven het maaiveld.

De voorgestelde schrappingen, opgenomen in **randnummer 10**, werden doorgevoerd. Daar artikel 20 van het ontwerpbesluit eveneens over digitale hoorzittingen gaat, werd in dat artikel eenzelfde schrapping doorgevoerd.

4. INWERKINGTREDING

Artikel 59 van het ontwerp besluit bevatte initieel twee vastgestelde data van inwerkingtreding, nl. 1 september en 3 november 2020.

Daar de definitieve goedkeuring van het ontwerpbesluit pas nà 1 september valt, dient deze datum aangepast te worden.

Gezien deze data ingeschreven werden met oog op digitalisering, worden de data gelijkgetrokken en wordt inwerkingtreding vastgelegd op 3 november 2020, voor wat betreft de bepalingen rond het gewijzigd meldingssysteem en de mogelijkheid tot aanpassen van de in een omgevingsvergunning opgelegde voorwaarden.

Ook zijn er een aantal lopende aanvragen, ingediend na afloop van de noodmaatregelen rond corona, waar het ogenblik nadert dat een omgevingsvergunningscommissie of hoorzitting moet worden gehouden. Aangezien het COVID-19 virus nog steeds in onze samenleving aanwezig is, is het nog altijd aangewezen om onnodige fysieke vergaderingen en verplaatsingen te beperken. Daarom wordt ingeschreven dat de bepalingen rond de digitale omgevingsvergunningscommissies en hoorzittingen reeds in werking treden op 15 september 2020. Let wel, een hoorzitting zal alleen schriftelijk, via teleconferentie of via videoconferentie gehouden kunnen worden mits alle personen die gehoord wensen te worden, daarmee akkoord gaan.

5. BESTUURLIJKE IMPACT

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen andere weerslag op

- de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
- het personeelsbestand of de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap
- de lokale besturen

dan de weerslag aangegeven in de nota bij het op 19 juni 2020 goedgekeurde voorontwerp van besluit.

6. VERDER TRAJECT

Voorliggend ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt na definitieve goedkeuring overgemaakt voor publicatie door het Belgisch Staatsblad.

Op 3 november 2020 wordt het Omgevingsloket stilzwijgende meldingen en de uitgebreidere mogelijkheid om voorwaarden te wijzigen.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 houdende subsidiëring van de digitale behandeling van de omgevingsvergunning in het kader van wijzigingen aan de regelgeving over de omgevingsvergunning en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten;
- 2° de Vlaamse minister van Omgeving te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad .

Zuhal DEMIR

Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

Artikel van BVR	Wijzig artikel X OVB	Rechtsgrond	Toegelicht in punt
1.	Bijlage 1 Vlarem	5.1.1, 7° DABM	11 b
2.	3	11, §5 OVD	11 a
3.	6	8, vierde lid, OVD	11 b
4.	8	8, vierde lid, OVD	11 c
5.	10	15, §1, tweede lid, OVD 52, tweede lid, OVD 79, derde lid, OVD	4 a en b
6.	11	17, §2, eerste lid, 4° OVD	5
7.	13	17, §2, eerste lid, 4° OVD	5
8.	23	23, vierde lid, en 67 OVD	7 a
9.	24, §1	23, vierde lid, en 67 OVD	11 d
10.	25	23 OVD	6, c
11.	28/1	36 OVD	9 a
12.	29	23, vierde lid, en 67 OVD	6 a
13.	35	24, eerste lid, 42, eerste lid, en 59, eerste lid, OVD	8 a
14.	37	24, eerste lid, 42, eerste lid, en 59, eerste lid OVD	8 b
15.	39	16, §3 OVD	3, a
16.	40	16, §3 OVD	3, a
17.	41	16, §3 OVD	3, b en 11 e
18.	42	16, §3 OVD	11 e
19.	43	16, §3 OVD	3, c
20.	44	36 OVD 62, tweede lid, OVD	6, d
21.	Opschrift	41, eerste lid, eerste zin, GW 162, eerste lid en tweede lid, 2°, GW 20 BWHI Art. 31 OVD Art. 12, §2, GWD	11 d
22.	47	41, eerste lid, eerste zin, GW 162, eerste lid en tweede lid, 2°, GW Art. 20 BWHI Art. 31 OVD Art. 12, §2, GWD	11 d
23.	48	36, 50 en 67 OVD	11 e
24.	59	36, 50, en 67 OVD	11 c
25.	62	36, 50 en 67 OVD	7 b
26.	63	36, 50 en 67 OVD	11 d en 11 e
27.	65	18, tweede lid, OVD	11 e
28.	66	18, tweede lid OVD	11 e
29.	74	56, vierde lid OVD	6 b
30.	76	36 OVD	6, d

		62, tweede lid, OVD	
31.	80	37, tweede lid, OVD	11 e
32.	81	50 OVD	11 e
33.	87	56, vierde lid OVD	6 b
34.	90	62 OVD	6, d
35.	97	79, tweede lid, OVD	10
36.	Opschrift	91 OVD	2
37.	100	91 OVD	2
38.	102	91 OVD	2
39.	103	91 OVD	2
40.	104	91 OVD	2
41.	106	91 OVD	2
42.	Opschrift	91 OVD	2
43.	108	91 OVD	2
44.	109	91 OVD	2
45.	111	91 OVD	2
46.	112	91 OVD	2
47.	113	91 OVD	2
48.	114	91 OVD	2
49.	127	56, vierde lid, 90, §2, eerste lid, en 91 OVD	6 b
50.	138	108 OVD	1
51.	139	108 OVD	1
52.	140	108 OVD	1
53.	145	20 BWHI	11 d
54.	153/1	14/1, eerste en vijfde lid, 108 OVD	1
55.	3 BVR 23/9/2016	4, derde lid, OVD	11 f
56.	Opheffing BVR 23/11/2001	20 BWHI 283 OVD	
57.	Overgang GMVC/PMVC	Art. 16, §3, OVD	
58.	Overgangsbepaling	Art. 16, §3, OVD	
59.	Inwerkingtredingsbepaling	160 decreet 26 april 2019	
60.	Uitvoeringsbepaling	Nvt	